

l'Esmoll pop

ELECTRIC RENDEZVOUS - A L'AL DI MEOLA

Personal: Jan Hammer, Steve Good, Anthony Jackson, Mingo Lewis, Philippe Saisse, Paco de Lucia.

Magnífic guitarrista americà amb influències llatines en fer sonar les seves guitarres. Antic guitarrista del grup "Return to Forever" (junt als genis Chick Corea i Stanley Clarke) especialistes en Jazz-Rock. En aquest moment s'ho monta pel seu compte amb l'ajuda de bons amics i millors músics; També és conegut per les seves intervencions amb els "tres germans" John McLaughlin, Paco de Lucia i ell, (ell és el germà que entra per substituir al Larry Coryell); amb ells ha enregistrat un disc en directe que recull el millor dels seus concerts (per TV deu per un any van passar el que tocaren a Barcelona). És un dels guitarristes més complerts del món. Domina molts estils musicals i moltes tècniques amb guitarra elèctrica i acústica. "L'elèctric Rendezvous", és senzillament perfecte i impressionant. I ara en un moment, l'intentarem desglossar peça per peça.

Cara 1

Good Bridge Change: Peça forta amb molts riffs repetitius carregats de força i Jazz-Rock.

Electric Rendezvous: Peça clau del Lp. Estil clàssic de l'Al Di Meola, una petita obra mestra; cal destacar la perfecta conjunció de les guitarres amb la bateria i percussió afro-llatina i els descabellats solos d'en Jan Hammer als teclats. La peça passa per molts passatges i et fa sentir les motivacions de cada estria. (Es com una història de sensacions).

Passion, Grace & Fire: Peça totalment acústica amb les genials guitarres del Paco de Lucia i l'Al Di Meola on les converses i les lluites entre les notes que cavalquen diabòlicament pels màstils de les guitarres acústiques barregen les fonts Flamenques i Jazzístiques dels dos genets.

Cara 2

Cruisin: Passatge elèctric del Jan Hammer des del qual els restants membres s'hi afegeixen i donen forma a la cançó. Cal destacar que la guitarra de l'Al Di Meola sona amb l'estil típic del Jeff Beck que sempre ha fet coses amb el Hammer.

Black Cat Shuffle: Jazz-Rock americà a manta, i totes les altres floritures de punteig i "solos" que eleven i fan que la peça sigui forta i al mateix temps elegant.

Jewel Inside a Dream i Samalia: Són les peces que tanquen la llarga durada i si vols saber com són, només has de comprar-te el disc i no te'n penediràs; escolta centenars de vegades perquè no cansa ni et produeix mals rotllos.

l'Esmoll

REVISTA JUVENIL GRANOLLERINA

7 maig del 1982

Consell de Redacció:

Cesc Andrés, Miquel B. Palau, Josep Costa, Xavier Liria, M^a. Antònia N. Gutinell, Anna Podall, Donat Puig, Rosa Raurich, Esther Reche, Salvador Subirana, Xavi Ventura.

Edita:

Casal del Jove. Pl. Església, 4

D.L. B-3925/80 - Imprimeix: TOT RAPID

"El busson"

JOVES DE LA REDACCIÓ DE L'ESMOLL:

Ens donarieu una ajudeta si publiquessiu aquesta petita història per a tota la gent que se senti identificada amb en Nú.

PRIMAVERA 82

TAN SOLS VOLIA VIURE

Nú vivia a una casa darrera les muntanyes, a prop del poble, tranquil, amb unes poques cases i tants habitants com llunes plenes pots veure abans dels vint anys.

Un metge, un forner, un fuster i algú ofici més constituïen l'economia d'aquest poble.

Nú, amb les seves ovelles, la llana i el seu petit hort, s'automantenia i disposava d'un petit estalvi. De tant en tant, al capvespre, baixava a la taverna a fer la xerrada amb el veïnat del poble i de passada a prendre's un gotet de vi, que sempre ajudava a passar la frescor de la nit en el camí de tornada a casa, on l'esperava una acollidora llar de foc, que ell mateix li donava vida, ja que vivia sol des de feia molts anys.

Un capvespre, a la taverna, en Cesc, el taverner, li va donar una carta procedent de la capital. Sorprès, va demanar-li al metge que li llegís, ja que era un dels pocs que en sabien . . . .

S'havia de presentar per tal de complir el servei militar!

No arribà a entendre les explicacions que li varen donar els més grans; només va treure en clar que havia d'estar dos anys disfressat, i amb fusell a les mans; obligatòriament i sense tenir en compte el que ell pensés. No podia ni volia deixar tot allò que tenia, i pel que tant havia treballat durant molts anys.

La seva natura, lliure de sempre, va voler rebutjar allò que suposava un tall en el que constituïa la seva vida.

Va passar un temps, fins que un dia, a la taverna, va trobar quatre homes que l'esperaven; tots quatre vestien igual, del mateix color verd, d'aspecte dur i cruel. L'agafaren davant la indignació i impotència dels presents, el pujaren a un jeep i s'el van endur.

Si pensem el que passa quan un llam cau en un arbre, podem imaginar-nos què va ser d'en Nú.

Arlequí

l'E4